

Phật Đản Sinh

Vì Phật Pháp thì không có sinh không có diệt, không có cái bắt đầu nên không có cái cuối cùng, bởi vậy không có thời gian, cũng không có không gian.

Vì không có không gian, nên không có chỗ để chỉ.

Vì không có thời gian, nên không hề bị gián đoạn.

Nếu còn có chỗ chỉ định được thì còn có giới hạn và gián đoạn là không hợp với chân lý Phật Pháp.

Để đúng với tinh thần Đạo Pháp, chúng ta chỉ có thể tạm gọi là: Mừng Phật Thị Hiện Đản Sinh.

Tuy hiểu như vậy, nhưng chúng ta vẫn phải kính trọng từ ngữ thế gian và truyền thống thế gian, nên vẫn cần làm Lễ Mừng Phật Đản Sinh, mục đích để kỷ niệm, để tán thán, để noi gương và để ghi ân công đức của Đấng Từ Phụ Đại Giác Thích Ca Mâu Ni đã thị hiện Đản Sinh, đã thiên biến vạn hóa, để lại biết bao đường lối, không ngoài một mục đích là thức tỉnh toàn thể chúng sinh chúng ta làm sao ra khỏi được Cơn Trường Mộng Vô Minh! Vì Vô Minh, chúng ta đắm chìm, trôi lăn, phiền não, sinh tử mãi mãi mà vẫn không hay biết gì cả!

Quả đúng như vậy, dù muốn hay không chúng ta đều đang bị chơi với với vô minh là chúng ta đang tự chấp mọi thứ trên đời này, cái gì cũng là thật: Thân ta là thật, gia đình của ta là thật, đất nước của ta là thật và v...v...

Vì chấp mọi sự vật là thật nên mới tư túi đủ thứ nào danh vọng, nào tiền tài, nào áy dục, càng nhiều càng tốt cho bản thân, cho gia đình, cứ như thế càng ngày càng tham lam, càng ích kỷ để rồi có sự hơn thua, tranh đấu, đố kỵ, ghét ghen..v...v...tất cả cũng chỉ vì quyền lợi riêng tư! Vì vô minh như thế, chúng ta vô tình không biết là mình đang bị khốn khổ phiền não trói buộc ngày lại ngày càng thêm trầm trọng hơn.

Phúc đức thay cho những ai sớm nhận ra sự việc ấy và đã chán chường cái trò chơi phiền não vô minh này, nên tự mình đi kiếm đường lối để giải thoát, mà muốn giải thoát thì chỉ có một cách duy nhất là dùng một trong những pháp môn của Đức Phật để mà thực hành tu tập.

Tu làm sao cho nhận ra Bản Lai sẵn có của chúng ta, là cái cùng khắp không gian, thời gian đã nói ở trên. Cái ấy nó không hề bị giới hạn mà cũng không hề bị gián đoạn nên nó phải là cùng khắp, mà đã là cùng khắp thì quả đúng là Phật Pháp không rời Thế Gian Pháp; Nghĩa là Phật Pháp không rời vũ trụ vạn vật, cũng là không rời Chúng Sinh, cho nên không có

Chúng Sinh thì làm sao có Phật Pháp! Phật Pháp chẳng ngoài Chúng Sinh và Chúng Sinh chẳng ngoài Phật Pháp, do lẽ đó mà ai tu hành nghiêm chỉnh cũng sẽ thành Phật.

Vậy chúng ta Tu Hành, Thực Tập làm sao để nhận ra được Tự Tính của chính mình thì cái giây phút nhận ra Tự Tính ấy mới đúng ý nghĩa: “Mừng Phật Đản Sinh”. Giây phút này thể hiện Phật Đản Sinh của chính chúng ta, đồng thời là lúc chúng ta đã báo hiếu được cha mẹ đời này, cả cha mẹ bao đời trước, và cũng là lúc chúng ta đã đền ơn Chư Phật, Tổ, các Thiện Trí Thức, các Thầy Cô, cùng toàn thể muôn loài, muôn vật v...v...

Mừng Phật Đản Sinh

*Nhẹ nhàng én lượn với mây bay
Thoang thoảng trầm hương, vi diệu thay!
Muôn loài hơn hớ, phô nguồn sống
Chào đón Đản Sinh, Đức Phật đây.*

*Chim hát ca, suối đàn hòa tấu
Thác reo vui, hoa nở ngập trời...
Tràn màu sắc, tung tăng cá lội
Mừng Đản Sinh, Thế Tôn người ơi!*

*Hào quang chói, mười phương, ba cõi
Tối tăm nào chẳng được chiếu soi
Trường mộng mơ, giật mình tỉnh giấc
Chúng sinh thôi ngưng lặn luân hồi*

*Toàn vũ trụ nhiệm màu, vi diệu
Muôn loài chung sức sống đáng yêu
Chưa từng đi, làm sao có đến?
Năng lực này siêu việt, việt siêu!*

*Đản sinh, ngày ghi ân, kỷ niệm
Đấng đại bi, trí tuệ vô biên
Hướng dạy em: “Vượt Mê, về Giác”
Giác xong thôi, ơn Phật em đền*

*Thật nghĩa thâm sâu Phật Đản Sinh
Là nhận ra mình, hết điều linh
Vượt vòng ràng buộc, siêu ba cõi
Là Phật ngay đây, Phật Đản Sinh*

*Mừng Phật ra đời, Phật Thích Ca
Phật vẫn nơi đây với chúng ta
Không trước, không sau, năm với tháng
Không bao Thế Kỷ, vẫn đây mà*

*Phật thật là đây, Phật Thích Ca
Không chi là gần, cũng không xa
Ân Phật thâm sâu hằng ngày trả
Phật, “tiếng cười vui” khắp mọi nhà...*